

الگوی همدیفی سیستم‌های مدیریت منابع انسانی جهت

توسعه یادگیری دوجانبه در سازمان

میرعلی سیدنقوی^۱ و علی رضا کوشکی جهرمی^۲

تاریخ دریافت:
۱۳۹۴/۰۵/۰۹
تاریخ اصلاح:
۱۳۹۴/۱/۱۴
تاریخ پذیرش:
۱۳۹۴/۱/۱۵

چکیده

زمینه و هدف: یکی از جریان‌های نو پژوهشی که علاقه مدیران و پژوهشگران را به میزان فزاینده‌ای تحت تأثیر خود قرار داده است، دوجانبه گرایی در سازمان می‌باشد، بدین معنی که یک سازمان با بهره‌مندی از چه سازوکارهایی می‌تواند در هر دو بعد اکتشاف و انتفاع موفق عمل نماید. در این مقاله، نگارندگان با بررسی ادبیات موجود در حوزه یادگیری دوجانبه و نحوه تعامل آن با ذخایر دانش سازمانی یعنی سرمایه فکری (سرمایه انسانی، سرمایه سازمانی و سرمایه اجتماعی)، به دنبال تبیین سیستم‌های مدیریت منابع انسانی جهت سازگاری و توسعه یادگیری دوجانبه در سازمان‌های خدماتی و نظامی برآمده‌اند.

روش: برای تدوین فرضیات^۳ و مدل مفهومی پژوهش از مطالعات عمیق مبانی نظری با رویکرد قیاسی استفاده گردیده است.

یافته‌ها و نتیجه‌گیری: پژوهشگران بر مبنای یک رویکرد منطقی و مطالعه عمیق نظریه‌ها و مدل‌های موجود در خصوص مفاهیم دوجانبه گرایی و پیرامون سه حوزه مدیریت منابع انسانی، سرمایه فکری و یادگیری سازمانی به مدل نهایی تحقیق دست یافتند که این مدل شامل دوجانبه گرا کردن برخی اقدامات مدیریت منابع انسانی جهت تعیین نحوه سازگاری و همسوی آن با ابعاد سرمایه فکری و درنهایت یادگیری دوجانبه (اکتشاف و انتفاع) سازمان می‌باشد. مدل طراحی شده و فرضیات تدوین شده ضمن پر کردن خلاصه‌ای تئوریک موجود در این سه حوزه پژوهشی امکان بستر سازی برای تحقیقات بیشتر پژوهشگران در آینده را نیز فراهم می‌آورد.

واژگان کلیدی: یادگیری دوجانبه، اکتشاف، انتفاع، سیستم مدیریت منابع انسانی، سرمایه فکری

استناد: سیدنقوی، میرعلی؛ ک.شکی جهرمی، علی رضا (بهار، ۱۳۹۳). الگوی همدیفی سیستم‌های مدیریت منابع انسانی جهت توسعه یادگیری دوجانبه در سازمان. *فصلنامه مطالعات مدیریت انتظامی*, ۹ (۱)، ۵۴-۷۸.

۱. دانشیار و عضو گروه مدیریت دولتی دانشگاه علامه طباطبائی

۲. دکتری مدیریت دولتی گرایش منابع انسانی از دانشگاه علامه طباطبائی. (نویسنده مسئول) Alirezakoushkie@gmail.com

3. Prepositions

مقدمه

امروزه که نوآوری و چاکری به عنوان یکی از عوامل اصلی جهت مزیت رقابتی سازمان‌ها دیده می‌شود، یادگیری سازمانی^۱ به طور فراینده‌ای به عنوان یک مکانیزم، جهت استقرار قابلیت‌های پویا و باسازی راهبردی سازمان‌ها در نظر گرفته می‌شود. نتایج نشان داده است که یادگیری سازمانی (یا فرایند اکتساب و ادغام دانش نوین) می‌تواند به سازمان‌ها در موارد ذیل یاری رساند:

- ✓ گسترش دامنه انتخاب‌های راهبردی سازمان (دیفلاخ، ۲۰۱۳):
- ✓ بهبود توانایی سازمان‌ها جهت استمرار در ساخت و اصلاح قابلیت‌های منحصر به فرد (گوتل و دیگران، ۲۰۱۱):
- ✓ محافظت از قابلیت‌های مرکزی جهت جلوگیری از تبدیل این قابلیت‌ها به موضع مرکزی (فارجون، ۲۰۱۰).

از سویی سابقه سازمان‌های خدماتی موفق و با قدمت بالا نشان‌دهنده این موضوع می‌باشد که آن‌ها بقای بلندمدت خود را از طریق نوآوری و تغییر تضمین کرده‌اند و این در حالی است که بر روندهای گذشته و شایستگی‌های محوری و اصلی سازمان نیز پشت نکرده و همواره آن را مدنظر داشته‌اند. گرچه مدیریت تنش بین ثبات و تغییر^۲ یک موضوع اصلی در علم سازمان و عمل مدیریت می‌باشد (پرایس و ریسچ، ۲۰۰۵؛ فارجون، ۲۰۱۰). بهزعم مارچ^۳ (۱۹۹۱) اکثر پژوهش‌ها در خصوص یادگیری سازمانی تمرکز خود را بر دو رویکرد مجزا یعنی اکتشاف^۴ و انتفاع^۵ بنا نهاده‌اند. اکتشاف شامل تعقیب یادگیری، بالاتر از حوزه‌های دانش معمول سازمان می‌باشد در حالی که انتفاع شامل بهره‌برداری و عمقبخشی از ذخیره‌های دانش موجود سازمان می‌باشد (مارچ، ۱۹۹۱). پژوهش‌ها نشان می‌دهد که اکتشاف به سازمان‌ها جهت دستیابی به فرصت‌های جدید و بازگشت کامل با توجه به قابلیت‌های سازمان کمک می‌کند که از آن به

1. organizational learning

2. tensions and stability

3. March

4. exploration

5. exploitation

دو جانبه گرایی تعبیر می‌گردد(بنر و تآشمن، ۲۰۰۳). دو جانبه گرایی^۱ به عنوان یک جریان پژوهشی عمده پا به عرضه وجود گذاشته و دنبال پاسخگویی به این سؤال است که سازمان‌ها چگونه می‌توانند به طور همزمان اشکال متفاوت و متضاد یادگیری، یعنی یادگیری اکتشافی و انتفاعی را توأم با هم داشته باشند؛ به عنوان مثال چگونه می‌توانند هم به دنبال کشف فرصت‌های جدید باشند در حالی که به طور همزمان از قابلیت‌های موجود نیز بهره‌برداری می‌کنند(سیمسک، هیوی، ویگا و سودر، ۲۰۰۹؛ گوپتا، اسمیت و شالی، ۲۰۱۳). یکی از نقاط مبهم و جعبه سیاه‌های رمزگشایی نشده در حوزه دو جانبه گرایی به نقش سیستم‌های مدیریت منابع انسانی جهت پشتیبانی از انواع یادگیری‌های دو جانبه بازمی‌گردد(سوارت و کنیه، ۲۰۱۰: ۲۳). بدین منظور این مقاله به دنبال بررسی سیستم‌های مدیریت منابع انسانی برای توسعه و رفع نیازهای مشخص از یادگیری دو جانبه در سازمان‌هایی خدماتی-نظمی می‌باشد. لذا ما به ادبیات موجود از سه طریق کمک خواهیم کرد: اول: نقش اقدامات مدیریت منابع انسانی در زمینه یادگیری دو جانبه در سازمان‌های خدماتی مانند نیروی انتظامی مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

دوم: نشان خواهیم داد که سیستم‌های مدیریت منابع انسانی به عنوان مجموعه اقدامات مشخصی از مدیریت منابع انسانی، چگونه با ابعاد متفاوت دو جانبه گرایی همسو خواهند گردید؟ سوم: این اعتقاد وجود دارد که قابلیت‌های یک سازمان به منظور جذب دانش جدید (یادگیری سازمانی) به میزان زیادی به ذخایر دانش موجود سازمان (سرمایه فکری) و مرور نحوه مدیریت سرمایه فکری به جهت‌گیری بین اکتشاف و انتفاع(دو جانبه گرایی) بستگی دارد(کنگ و اسنل، ۲۰۰۹).

با توجه به ماهیت نیروی انتظامی و پلیس که به سمت حرفة‌ای شدن و دانش محوری سوق پیداکرده و نقش سرمایه انسانی و دارایی‌های سازمان که با سازمان‌های سنتی پلیسی متفاوت شده است، ایجاب می‌کند که سیستم‌های مدیریت منابع انسانی نیروی انتظامی نیز متناسب با تغییرات ماهیتی سازمان عوض شود(احمدوند، ۱۳۸۵) در این میان، مدل یادگیری دو جانبه گرا به عنوان رویکردی که هم به سنت‌ها و گذشته سازمان‌ها توجه دارد و هم به تغییرات بنیادی و

نوآوری(گوتل، ۲۰۱۳)، این امکان را برای سازمان نیروی انتظامی فراهم می‌آورد تا با مشخص کردن ترکیبات اصلی اقدامات مدیریت منابع انسانی که به سازمان‌ها جهت مدیریت معماری‌های دوگانه سرمایه فکری و بنابراین یادگیری دوچانبه کمک می‌نماید، نیروی انتظامی را به سمت سازمانی یادگیرنده با فعالیت در هر دو بعد اکتشاف و انتفاع سوق دهد.

با عنایت به نظریات پوهان(۲۰۰۸) نیز می‌تواند اذعان نمود که مفاهیم دوچانبه گرایی برای سازمان‌هایی با ماهیت نظامی و انتظامی مناسب است چون که دوچانبه گرایی با مفاهیم گرایش راهبردی، نوآوری، شایستگی، ساختار پویا و فرهنگ سازگار می‌باشد(پوهان، ۲۰۰۸: ۲۳) این مفاهیم مدیریتی از حوزه‌های جدید و نوین در نیروی انتظامی محسوب می‌گردد(احمدوند، ۱۳۸۵) و ضرورت بهره‌مندی از مفاهیم دوچانبه گرا را تبیین می‌سازد.

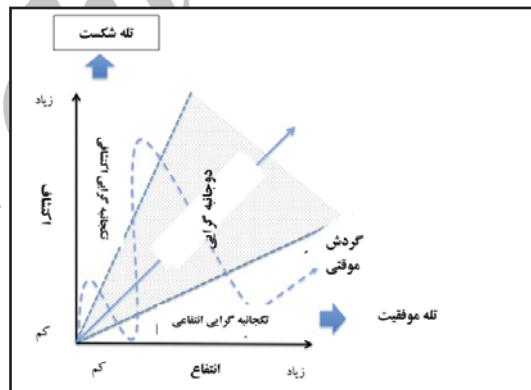
مبانی نظری

دوچانبه گرایی «واژه‌ای چندوجهی»: هرچند مدیریت بین چالش‌ها و تعارضات ناشی از ثبات و ایستایی و همچنین تغییر، در دهه اخیر در علم مدیریت و سازمان به عنوان یک موضوع اصلی مطرح بوده است، با وجود این، هنوز بسیاری از سؤالات بدون پاسخ مانده‌اند. در طی یک دهه گذشته، دوچانبه گرایی به عنوان یک جریان پژوهشی مهم جهت توضیح این تأثیر متقابل و متضاد شکل‌گرفته است(لاویا و دیگران، ۲۰۱۰). با نگاه کردن از لنز یادگیری سازمانی به این موضوع، دوچانبه گرایی به تعقیب همزمان حالت‌های یادگیری شناخته‌شده یعنی اکتشاف و انتفاع، بازمی‌گردد(مارج، ۱۹۹۱). گرچه رابطه مناسب بین یادگیری اکتشافی و انتفاعی ممکن است بین سازمان‌های با اهداف متنوع، تفاوت داشته باشد، پژوهش‌ها نشان‌دهنده این قضیه می‌باشد که اشکال مختلف یادگیری به منظور تضمین موفقیت بلندمدت و حتی بقای سازمان ضروری می‌باشد(لنوناردو-بارتون، ۲۰۱۲: ۹).

تلash‌ها به منظور تعریف دوچانبه گرایی آسان نیست و این به دلیل مفهوم دوچانبه گرایی است که در دامنه وسیعی از زمینه‌های علمی گوناگون به کار گرفته شده است(لاوی و دیگران، ۲۰۱۰). با یک اجماع بالا دوچانبه گرایی را به عنوان ظرفیت سازمان جهت تعقیب همزمان اکتشاف و

انتفاع با کمک انسجام بین تلاش‌های یادگیرنده^۱ و نتایج یادگیرنده تعريف می‌گردد. بنابراین دو گانه‌گرایی می‌تواند به عنوان ظرفیت اجرای راهبردهایی که از ایجاد و نگهداری موفقیت و در طول زمان حمایت می‌کنند، نگریسته شود.(لاکر و دیگران، ۲۰۱۱). سازمان‌های تک جانبه گرا^۲ در یادگیری اکتشافی و یا انتفاعی متخصص شده‌اند. گرچه سازمان‌های تک جانبه گرا همواره خطر همراهی با حالت‌های این دو نوع یادگیری را با خود دارند؛ که ممکن است به تله‌های موفقیت (زمانی) که انتفاع از اکتشاف مهم‌تر می‌گردد) و یا تله‌های شکست (زمانی) که اکتشاف از انتفاع مهم‌تر می‌گردد) دچار گردند(لوینتال و مارچ، ۱۹۹۳). سرانجام، برخی سازمان‌ها رویکردهای پی‌درپی و مرحله‌به‌مرحله را به کار می‌گیرند، مثل آن‌ها به‌طور موقت بین فعالیت‌های اکتشافی و انتفاعی قرار می‌گیرند. چنین راهبردهایی تحت عناوین تعادل نقطه‌ای،^۳ حلقه‌های موقتی^۴ یا جداسازی/^۵ تخصص‌های موقتی^۶ بررسی می‌گردند(لاوی و دیگران، ۲۰۱۰؛ لاکر و دیگران، ۲۰۱۱) سازمان‌هایی که چنین راهبردهایی را دنبال می‌کنند دو جانبه گرا نیستند؛ چون که حالت‌های مختلف یادگیری را به‌طور همزمان ندارند.(شکل شماره ۱)

شکل ۱: دو جانبه گرایی در مقابل تک جانبه گرایی و چرخش موقتی(لاکر و دیگران، ۲۰۱۱: ۲۶)

-
1. learning efforts
 2. Monodextrous
 3. punctuated equilibrium
 4. temporal cycling
 5. temporal specializations/separation

جدول ۱: دسته‌بندی از مفاهیم بکار رفته در خصوص اکتشاف و انتفاع (نگارندگان)

نویسنده	اکتشاف و انتفاع چیست؟
آندرپولوس و لویس (۲۰۰۶)، تیلور و گرو (۲۰۰۶)	فرآیندهای دانش
آتوهنس-گیما (۲۰۰۵)	دو گونه شایستگی
بنر و توشنمن (۲۰۱۲)، سگارو ناوaro و دوهورست (۲۰۰۷)	دو یادگیری جاری در دونقطه مقابله هم
بايرلی و دالی (۲۰۰۷)، پرتی و نگرو (۲۰۰۶)	دو نوع استراتژی دانشی
گانوگ‌داجلیچ و زهانگ (۲۰۰۴)	فعالیت‌های به اشتراک گذاری دانش
هی و وونگ (۲۰۰۴)، هولم کوئست (۲۰۰۹)، کولتل و کونلچتر (۲۰۰۹)، لیتیکو و لی (۲۰۰۸)، مارچ (۱۹۹۱)	دو نوع منطق یادگیری
پرانگ و اسجل‌گلمیچ (۲۰۱۰)	دو الگوی اصلی نوآوری
اویلا مائولا کلی و زهراء (۲۰۰۹)، میلر هاؤ و کالانتون (۲۰۰۶)	دو گرایش از فعالیت‌های سازمان
ورا و کروسان (۲۰۰۴)	کشمکش میان چیزهای نو و استمرار آنها

با عنایت به جدول (۱) می‌توان به این نتیجه رسید که اکثر محققین در این حوزه به طور مستقیم یا غیرمستقیم اعتقاد به این موضوع دارند که بین دوچانبه گرایی و یادگیری سازمانی چسبندگی و ارتباط نزدیکی وجود دارد. اصطلاح یادگیری سازمانی اولین بار به سیله دونکن (۱۹۷۰) به کار گرفته شد. تا سال ۱۹۹۱ که مارچ دو تحقیقات بنیادی خود را در زمینه یادگیری سازمانی منتشر کرد این اصطلاح عمومیت پیدا نکرد. دیگر مقالات مفهومی در زمینه یادگیری سازمانی و مدیریت استراتژیک چارچوب اصلی مارچ را توسعه دادند (جدول شماره ۲)

جدول ۲: تعریف‌های انتخابی برای یادگیری دوچانبه (نگارندگان)

نویسنده	تعریف یادگیری دوچانبه
آتوهنس-گیما (۲۰۰۵) (۲۰۰۸) ایم و رای (۲۰۰۸)	تأثیر مقابل از شایستگی اکتشاف و بهره‌برداری برای تنظیم ماهیت طبیعی آنها تا اطمینان حاصل شود که شرکت به طور همزمان نوآوری تدریجی و آئی را دنبال می‌کند. (ص ۶۹)
سگارو ناوaro و دوهورست (۲۰۰۷)	دوچانبه گرایی یک زمینه سازمانی رسیدن به هماهنگی و تطابق همزمان در فرآیندهای یادگیری سازمانی می‌باشد. (ص ۱۷۲)

دوجانبه گرایی مرتبط می‌شود به همگامسازی دنبال کردن اکتشاف و بهره‌برداری از طریق همراهی آزادانه و فرق گذاشتن واحدهای فرعی یا افرادی که هر کدام در اکتشاف یا انتفاع متخصص شده‌اند (ص ۶۹۳)	گوپتا اسمیت و شالی (۲۰۰۶) هی و ونگ (۲۰۰۴)
دوجانبه گرایی شاید یک استراتژی باشد که سازمان را مطمئن می‌سازد که می‌توان اکتشاف و بهره‌برداری را مدیریت کرد به‌حال این استراتژی نمی‌تواند کلیه مشکلات اصلی همه سازمان‌ها جهت تنظیم و تعادل بهره‌برداری و اکتشاف را شناسایی کند. در عوض پیشنهاد می‌کند چگونه این نیروها وجود دارند. وجود این‌ها به معنی این نیست که فرایندهای اکتشاف و انتفاع اهمیت مشابهی دارند در حالی که پایستی تعادل داشته باشند. (من ۲۷۷)	هولم کوئست (۲۰۰۹) لویاتکین سیمسک لینگ و ویگا (۲۰۰۶)
دوجانبه گرایی توانایی پویایی است که به جاری‌سازی فرآیندی مرتبط می‌شود که به وسیله آن سازمان‌های دوجانبه گرا تلاش‌های پراکنده متناقض را بسیج، هماهنگ، یکپارچه کرده و تخصیص‌باز تخصیص، ترکیب و بازنگری منابع و سرمایه‌های را در حول واحدهای مختلف اکتشاف و بهره‌برداری را بر عهده می‌گیرد (ص ۷۹۷)	جنسن و همکاران (۲۰۰۹) رایش و پریکنی شاو (۲۰۰۸)
دوجانبه گرایی مرتبط می‌شود به توانایی سازمانی در اجرا متفاوت و اغلب رقبای فعالیت‌های استراتژی در زمان واحد. (ص ۸۶۵)	سیسمسک هیوی ویکا سودر (۲۰۰۹)
آنچه شرکت‌ها می‌توانند در هردوی تجارت جدید و موجود رقابت کنند و به‌طور همزمان اکتشاف تجارت جدید در حالی که از تجارت موجود بهره‌برداری می‌نماید (ص ۷۱۸)	تیلور و هلفت (۲۰۰۹)

حوزه عملکرد سازمان‌های دوجانبه گرا توسط پوهان^۱ (۲۰۰۸) خلاصه شده است، که در این حوزه می‌توان به ماهیت این موضوع با سازمان‌های خدماتی به ویژه نظامی و انتظامی پی برد. پوهان پیشنهاد نمود " یکپارچگی و ادغام، دیدگاه‌ها و ارزش‌های یکسان و پاداش‌های تیم مدیریت عالی سازمان به عنوان مکانیزم‌های پیوندی است که متضمن موفقیت سیستم دوجانبه گرایانه خواهد بود) (پوهان، ۲۰۰۸)

جدول ۳: دامنه دوجانبه گرایی (پوهان، ۲۰۰۸)

سازگار با	واحدهای انتفاعی	واحدهای اکتشافی
گرایش استراتژیک	هزینه، سود	نوآوری، رشد
نوآوری	کارایی، فزاینده	سازگاری، موقیت از طریق نوآوری
شاپیتگی‌ها	عملیاتی	کارآفرینی
ساختار	رسمی، مکانیکی	سازگار، ارگانیک
فرهنگ	کارایی، ریسک کم، کیفیت، مشتریان	پذیرش ریسک، سرعت، انعطاف‌پذیری، آزمایش

سرمایه فکری^۱ و توسعه یادگیری دوچانبه

محققین علوم مختلف، رابطه‌ی نزدیکی بین گرایش سازمان به یادگیری و ذخیره‌ی دانشی سازمان، مشخص کردند (کوهن و لوینتال، ۲۰۰۹؛ هلفت، ۲۰۰۷). ما برای درک رابطه‌ی بین اکتشاف و انتفاع، نیاز به بررسی دقیق ذخیره‌ی دانشی سازمان، داریم. سرمایه فکری به مجموعه‌ی همه ذخیره‌های دانش که سازمان از آن به عنوان مزیت رقابتی بهره می‌برد، اطلاق می‌گردد (سابرمانیم و یاند، ۲۰۰۵). سرمایه‌ی فکری شامل سرمایه‌ی انسانی، اجتماعی و سازمانی است که ذخیره‌ی دانشی متمایزی از طریق افراد، روابط بین افراد و خود سازمان را ایجاد کرده و توزیع می‌نماید. هر جزء سرمایه‌ی فکری، نقشی منحصر به فرد در روند اندوختن، تسهیم و ایجاد دانش جدید، ایفا می‌کند (الوانی، ناطق و فراحی، ۱۳۹۰: ۱۶-۱۸).

ابتدا، سرمایه‌ی انسانی یا دانش، مهارت و توانایی‌های افراد، با تأثیری که بر توانایی کارکنان جهت کسب دانش جدید دارند، جزو اصلی یادگیری سازمانی هستند. همان‌طور که آرگریس و اسکون^۲ (۱۹۹۸) بیان می‌کنند، هیچ یادگیری سازمانی بدون یادگیری فردی به وجود نمی‌آید و یادگیری فردی، شرط ضروری ولی ناکافی برای یادگیری سازمانی می‌باشد. سرمایه‌ی دانشی یا دانشی که در درون شبکه‌های روابطی کارکنان است، کاتالی برای مبادله و ترکیب دانش در داخل سازمان می‌باشد. همان‌طور که استاتا^۳ (۱۹۸۹) بیان کرده، یادگیری سازمانی از طریق اشتراک الگوهای فکری و دانشی و بصیرت بین کارکنان، به وقوع می‌پیوندد. از این منظر، سازمان‌ها منافع زیادی از تسهیم و ترکیب دانش‌های متفاوت بین کارکنان، از طریق روابط اجتماعی، به دست می‌آورند. سرمایه‌ی سازمانی، بیانگر دانش به دست آمده از فرآیندها، سیستم‌ها و ساختارهای است (سابریمیم و یاد، ۲۰۰۵). افراد وارد سازمان می‌شوند و از آن خارج می‌گرددند، لیکن سازمان‌ها، دانش، رفتار، نقشه‌های ذهنی، هنجارها و ارزش‌ها را در طول زمان، حفظ می‌کنند. سرمایه‌ی سازمانی، نه تنها تمایل به ایجاد الگوی رفتار و سیستم‌های شناختی که منجر به کسب دانش می‌شود

1. intellectual capital

2. Argyris and Schon

3. Stata

را دارد است، بلکه مکانیزمی اساسی برای ایجاد و ترکیب آن دانش بادانش سازمانی را نیز فراهم می‌آورد (گرانت، ۲۰۰۶: ۳۸).

با توجه به همکاری منحصر به فرد سرمایه‌ی انسانی، اجتماعی و سازمانی برای ایجاد یادگیری سازمانی، اثباتِ رابطه‌ای بینِ اکتشاف و انتفاع که وابستگی ترکیب یا ساختارِ مشخص سرمایه‌ی فکری را نشان می‌دهد، منطقی است. در رابطه با این ایده در ذیل مفصلًاً بحث خواهیم کرد.

سرمایه‌ی انسانی^۱: متخصصین^۲ در مقابل حرفه‌ای‌ها^۳

در یادگیری سازمانی، مسئله‌ی مهم که سازمان‌ها با آن روبه‌رو هستند، ارزش سرمایه‌های انسانی به عنوان متخصص یا حرفه‌ای‌های است. متخصصین دارایی دانشی پرمحتواتر، متمرکزتر در حوزه‌ی دانشی به خصوصی هستند بنابراین در کسب و جذبِ دانشِ عمیق و جدید از پارامترهای دانش، اثربخش‌تر می‌باشد. داگرتی^۴ (۲۰۱۲) بیان می‌کند که نیروی انسانی متخصص، اغلب تعصیبی عملیاتی دارند که اشتیاق و توانایی افراد را برای مبادله و ترکیبِ دانشِ جدید در حوزه‌های تخصص یافته‌ی خود، کاهش می‌دهد. ما به این نتیجه می‌رسیم که نیروی انسانی متخصص افرادی ثابت‌قدم هستند که کم‌تر به اکتشاف و بیش‌تر به انتفاع، می‌پردازند (داگرتی، ۲۰۱۲: ۱۰۷-۱۰۹).

از طرفِ دیگر، در تضاد با متخصصین، محققین بیان داشته‌اند که نیروی انسانی حرفه‌ای، کم‌تر به یک دیدگاهِ مشخص تمایل دارند و به‌طور کل، بیش‌تر در حوزه‌ی دانشی چندگانه، فعالیت می‌کنند. (باندرسون و ساتکلیف، ۲۰۰۲). افرادی پرمهارت هستند که توانایی‌های همه‌جانبه‌ی بسیاری از خود بروز می‌دهند و در شرایطِ متفاوت، آن توانایی‌ها را به کار می‌برند. به این دلیل، سرمایه‌های انسانی حرفه‌ای نه تنها دانش‌های متفاوتی را آنان برای وظایفِ متفاوت به کار می‌برند، بلکه توانایی یافتن، تفسیر، ترکیب و به کاربری دانشِ جدید در آینده را دارند (شین، ۲۰۰۲؛ تیلور و گریو، ۲۰۰۶: ۴۱). از این‌جهت، نیروی انسانی حرفه‌ای، مستعد استفاده از یادگیری اکتشافی هستند.

1. Human Capital

2. Specialists

3. Generalists

4. Dougherty

سرمایه‌ی اجتماعی^۱؛ مشارکتی^۲ در مقابل کارآفرینی^۳

سرمایه‌ی اجتماعی، الگوهای کلی روابط بین کارکنان را بیان می‌کند که به عنوان مکانیزم مهمی برای مبادله و ترکیب دانش، در داخل سازمان، می‌باشد. سرمایه‌ی اجتماعی، از طرق مختلف، درک می‌گردد لیکن اخیراً محققین بر ۳ بعد، تمرکز می‌کنند: ساختار، تأثیرات و شناخت (آخر محققی، ۱۳۸۵). بعد ساختاری سرمایه‌ی اجتماعی به پیکربندی کلی شبکه‌ها یا الگوی روابط بین افراد، اشاره دارد. بعد تأثیرگذار، جنبه‌های ارتباطی تعاملات بین فردی را نشان می‌دهد. و بعد ادراکی سرمایه‌ی اجتماعی، اهمیت سیستم‌های معنی، نمود و ادراک را بین افراد نشان می‌دهد. کنگ و همکارانش^۴ (۲۰۰۷) دو پیکربندی منحصر به فرد در سرمایه‌ی اجتماعی را مشخص کردند (به نام الگوهای روابطی مشارکتی و کارآفرینی) که انتفاع و اکتشاف برای آنان به طور جداگانه مورد استفاده قرار می‌گیرد). (کنگ و همکاران، ۲۰۰۷: ۹)

الگوی روابطی مشارکتی، به عنوان سیستم اجتماعی دوگانه که شامل ارتباطات شبکه‌ای متراکم، اعتماد نهادی و عمومی بر عضویت در واحد اجتماعی و ادراک از چگونگی ترکیب دانش است، می‌باشد. کنگ و همکارانش (۲۰۰۷) بیان کردند که الگوهای روابطی مشارکتی، از به کارگیری دانش عمیق و پربار، پشتیبانی می‌کنند، بنابراین جهت یادگیری انتفاع، مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین نویسندها مشخص کردند که الگوی روابطی مشارکتی، اکتشاف را به تأخیر می‌اندازد و اثر توسعه‌ی روابط اجتماعی متفاوت و جدید را متوقف می‌کند.

در تضاد با آن‌چه گفته شد، الگوی روابطی کارآفرینانه، به عنوان سیستم اجتماعی با ارتباطی اندک، بیان می‌گردد. آن با شبکه‌های ارتباطی ضعیف و کوتاه طبقه‌بندی می‌شود که اعتماد دوطرفه که از تجربیات آنان ناشی می‌شود و دانش رایج که دانش عملیاتی، حرفه‌ای و فنی هست را تسهیم می‌کنند. کنگ و همکارانش (۲۰۰۷) بیان می‌کنند که الگوی روابطی کارآفرینی، انعطاف‌پذیری موردنیاز برای گسترش، به دست آوردن و جذب دانش جدید را تسهیل می‌نماید و بنابراین

1. Social Capital

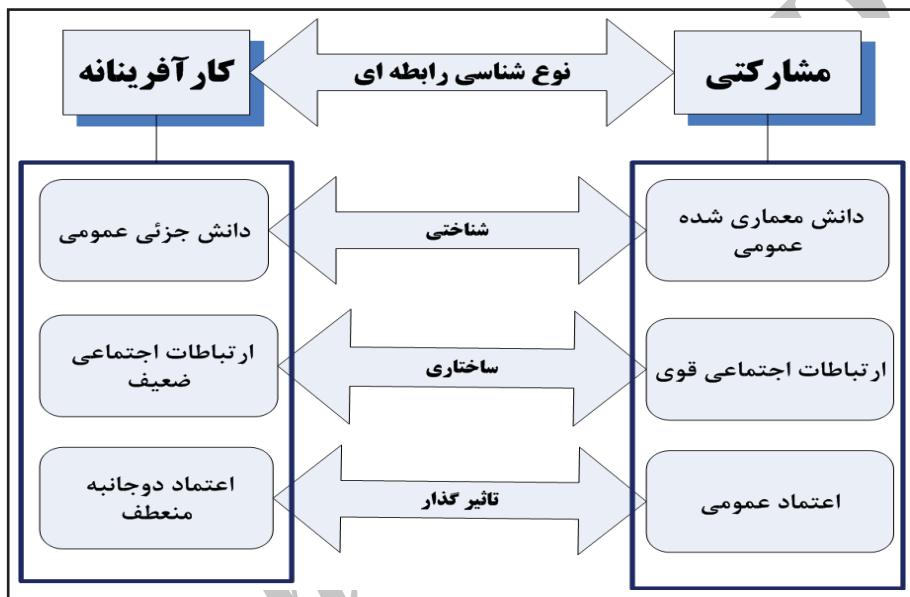
2. Cooperative

3. Entrepreneurial

4. Kang et al.

به سازمان‌ها کمک می‌کند تا دانش اکتشافی را دنبال نمایند. اما این انعطاف‌پذیری، تأثیراتی موردنیاز برای اکتشاف را رفع می‌نمایند. شکل ۲، اشکال متفاوت سرمایه اجتماعی و ارتباط آن با یادگیری دوچانه را نشان می‌دهد.

شکل ۲: اشکال مختلف سرمایه اجتماعی و سازگاری آن با یادگیری دوچانه (کنگ و استنل، ۲۰۰۷)

سرمایه‌ی سازمانی^۱: مکانیکی^۲ در مقابل ارگانیکی^۳

سرمایه‌ی سازمانی، دانش ایجادشده و تجربیه‌ی رمز شده‌ای است که از ساختارها، فرآیندها و روندها، ایجاد می‌گردد. درحالی که برخی از سازمان‌ها، بیانیه‌های مأموریت با جزئیات یا قوانین استاندارد، فرآیندها و ساختارهای همکاری بین افراد را به کار می‌برند، دیگر سازمان‌ها، بیانیه‌ی مأموریت ساده یا کوتاه‌شده که تنها شامل اولویت‌ها، چشم‌انداز و مرزهای را برای عملکرد سازمانی، در نظر می‌گیرند (ایزنهراد و سول، ۲۰۰۱؛ فلدمن و پنتلند، ۲۰۰۳). بر اساس این تحقیق، سرمایه‌ی سازمانی به دو نوع متفاوت طبقه‌بندی می‌شوند: مکانیکی در مقابل ارگانیکی (رابینز، ۱۳۸۵؛ ۱۸۰).

1. Organizational Capital

2. Mechanistic

3. Organic

شکل‌های متفاوت سرمایه‌ی سازمانی، تأثیرات متفاوت بر کسب و ایجاد دانش در سازمان دارند. سرمایه‌ی سازمانی مکانیکی با روندها و ساختارهای استاندارد، روش‌های با جزئیات و فرهنگ اطاعت از قوانین، با ایجاد الگوهای ذاتی رفتاری و وابستگی، همکاری اثربخش را تقویت می‌کند. از دیدگاه یادگیری سازمانی، کراسان و همکارانش^۱ (۱۹۹۹) بیان می‌کنند که روندهای استانداردشده باعث می‌شود تا دانش موجود در روش‌های سازمانی، نگهداری شوند و نهادینه گردد و همچنین باعث ایجاد یک چارچوب داوری^۲ بین کارکنان، می‌شوند. در طول زمان، کارمندان همه‌چیز را یکسان می‌بینند و این امر بحث لازم برای درک و فهم مسائل را کاهش می‌دهد. محققینی مانند کاتیلا و اهوجا^۳ (۲۰۰۲) بیان کردند که دانش انباشته شده در درون سازمان‌های مکانیکی، قابل اعتمادتر، قدرتمندتر و قانونمندتر هستند. این امر فعالیت‌های حل مشکلات در مجموعه‌ی مشکلاتی که قبل از سودمند شناخته می‌شوند را تحت تأثیر قرار می‌دهد. یادگیری سازمانی در این مثال، باعث بهبود بخشیدن به دانش موجود می‌شود (انتفاع). (سابریم و یاد، ۲۰۰۵: ۵۵).

سرمایه‌ی سازمانی ارگانیک (ساختار، فرهنگ و روش‌های ساده و خودمدار) در تعریف، ارتباط اندک بین قوانین و انتظارات سنتی در رابطه با شغل را بیان می‌دارد. سرمایه‌ی انسانی ارگانیک به جای بیان قوانین یا روندها با جزئیات، فرصت‌ها و خودختاری برای افراد و گروه‌ها در روش انجام کار و سازمان‌دهی کارشان، بیان می‌دارد. این امر نه تنها باعث ایجاد فهرست رفتاری منعطف می‌شود، بلکه باعث به وجود آمدن سیستم نظرات و ادراک متفاوت (و یا خلاقانه) می‌گردد. درنتیجه، سازمان‌ها در موقعیت بهتری هستند تا اطلاعات جدید را با استفاده از دانش اکتشافی، به دست آورند. (کنگ و اسنل، ۲۰۰۹: ۱۲-۱۳).

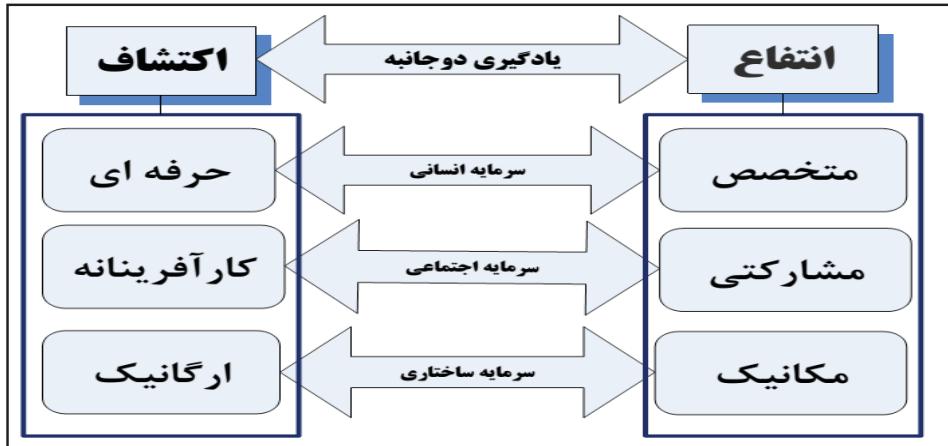
شکل ۳ همچنین دو پیکربندی متفاوت از سرمایه‌ی سازمانی، اجتماعی و سازمانی را نشان می‌دهد ما می‌توانیم دو ساختار سرمایه‌ی فکری که در آن سرمایه‌ی انسانی، اجتماعی و سازمانی به صورت پیوسته و نزدیک از انتفاع و اکتشاف استفاده می‌کنند را شناسایی نماییم.

1. Crossan et al.

2. frame of reference

3. Katila and Ahuja

شکل ۳: هم ردیفی سرمایه فکری و یادگیری دو جانبه (کنگ و اسنل، ۲۰۰۹)

فرضیه اول: هم ردیفی سرمایه فکری انتفاعی (سرمایه انسانی متخصص، سرمایه اجتماعی مشارکتی و سرمایه سازمانی مکانیک) منجر به یادگیری انتفاعی می گردد.

فرضیه دوم: هم ردیفی سرمایه فکری اکتشافی (سرمایه انسانی حرفه‌ای، سرمایه اجتماعی کارآفرینانه و سرمایه سازمانی ارگانیک) منجر به یادگیری اکتشافی می گردد.

همسوبی سرمایه فکری و مدیریت منابع انسانی جهت توسعه یادگیری دو جانبه

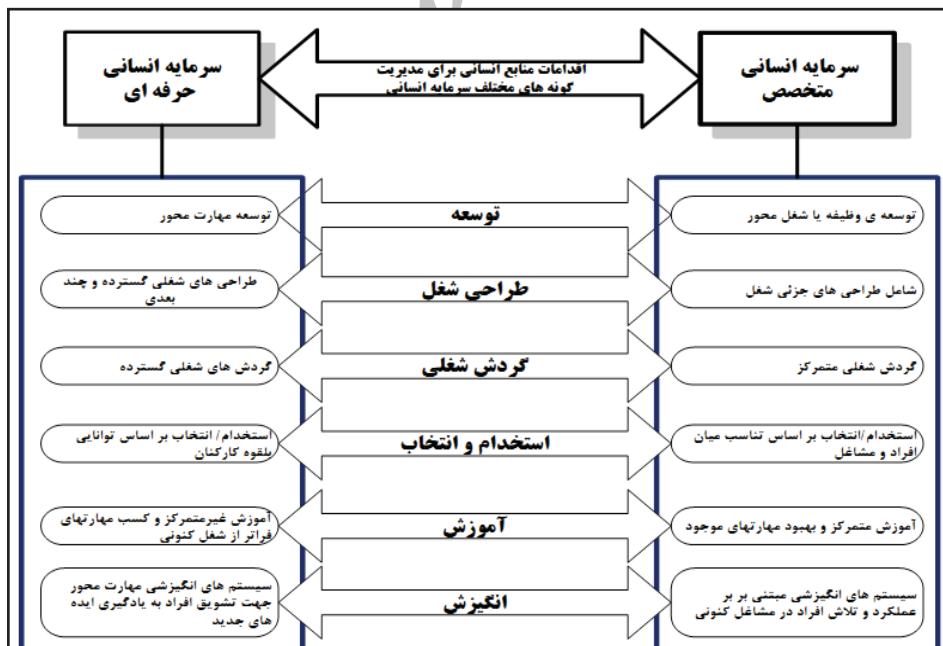
تابحال پژوهش‌ها در خصوص نقش مدیریت منابع انسانی جهت تسهیل و راهنمایی فرایندهای یادگیری سازمانی در طرح‌های دو جانبه گرایی به میزان قابل توجه اندک و نایاب می باشد، گرچه اخیراً پژوهشگران شروع به سرمایه‌گذاری در خصوص نقش سیستم‌های مدیریت منابع انسانی سازمان در ساخت و نگهداری دو جانبه گرایی سازمانی نموده‌اند (سوارت و کینیه، ۲۰۱۰). سیستم‌های مدیریت منابع انسانی به عنوان بخشی از یک طرح سازمانی، چارچوبی قانون محور¹ فراهم می آورند که به عنوان یک ابزار قوی جهت هدایت، نفوذ و کنترل فعالیت‌های کارکنان و رفتار یادگیرنده آن‌ها جهت دستیابی به اهداف سازمان می باشند (رایت و اسنل، ۲۰۱۲: ۶۷).

فرضیه سوم: اقدامات مدیریت منابع انسانی دو جانبه گرامنجر به یادگیری سازمانی دو جانبه گرایانه می گردد.

اقدامات مدیریت منابع انسانی واضح‌ترین روش‌ها را برای هماهنگی سرمایه سازمانی، اجتماعی و انسانی ارائه کرده‌اند. در حقیقت محققان بیان داشته‌اند که مدیریتِ منابع انسانی، نقشی اساسی در توسعه‌ی سرمایه‌ی فکری منحصر به‌فرد سازمان، ایفا می‌کند. همچنین شواهد بسیاری نشان می‌دهد که مدیریتِ منابع انسانی برای اثرگذاری بر سرمایه‌ی اجتماعی، طراحی شده است (کنگ و اسنل، ۲۰۰۹). در این زمینه ما چندین سیستم بالقوه منابع انسانی را پیشنهاد می‌کنیم که توسعه‌ی ساختارهای سرمایه‌ی فکری را برای تسهیل یادگیری دوگانه دربرمی‌گیرد.

مدیریت منابع انسانی و سرمایه‌ی انسانی: به اعتقاد کنگ و اسنل (۲۰۰۹) اقدامات مدیریت منابع انسانی با رویکرد توسعه که شامل نیازهای مهارتی کارکنان، ویژگی‌های شغلی، گرددش شغلی و آموزش است بیش از همه به مدیریت سرمایه‌ی انسانی مرتبط می‌باشد.

شکل ۴: اقدامات مدیریت منابع انسانی جهت همسو سازی اشکال مختلف سرمایه‌ی انسانی با یادگیری دوچانبه: (لپاک و اسنل، ۲۰۰۴؛ گوتریه، ۲۰۰۰؛ یاپی و لاوار، ۲۰۰۰؛ کنگ و دیگران، ۲۰۰۷)

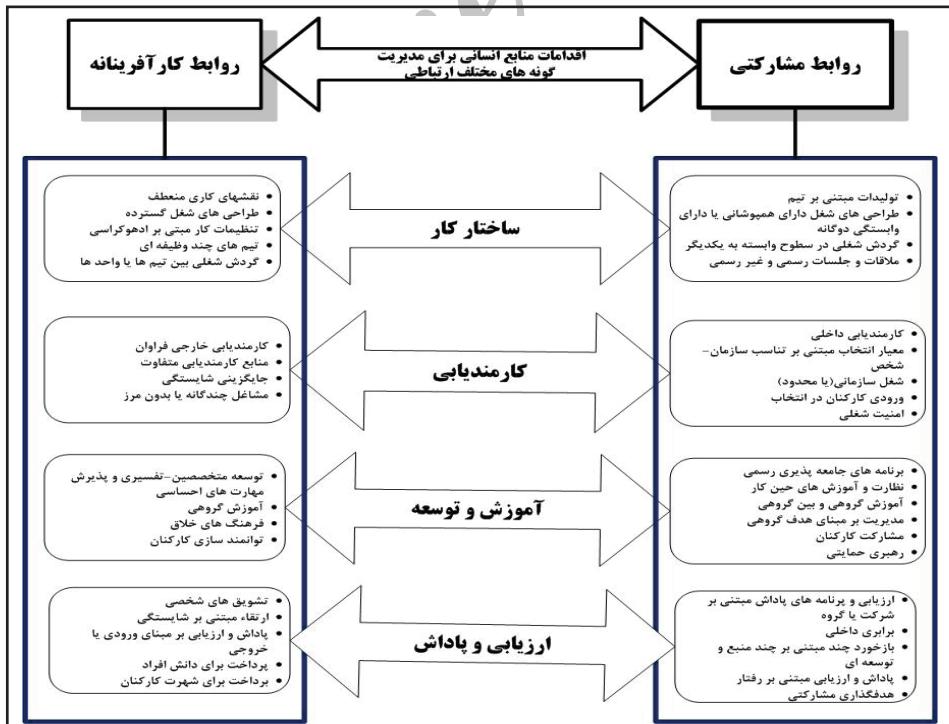

سازمان‌هایی که توسعه حرفه‌ای‌ها را از طریق آموزش غیرمتمرکز، طراحی‌های شغلی گستردۀ

و چندبعدی توسعه می‌دهند بر الزامات مهارتی آینده فراتر از الزامات کنونی شغل تمرکز می‌کنند؛ در حالی که شرکت‌هایی که دانش متخصصان را از طریق آموزش متتمرکز، طراحی‌های جزئی شغل، توسعه شغلی متتمرکز توسعه می‌دهند، بر بیبود مهارت‌های کنونی مرتبط با شغل تأکیددارند (گوتريه، ۲۰۰۰). در این راستا، حرفه‌ای‌ها می‌توانند با سیستم‌های انگیزشی دانش‌محور یا مهارت محور جهت تشویق افراد به یادگیری دانش و ایده‌های جدید فراتر از مشاغل بی‌واسطه تشویق می‌کند (بایی و لاوار، ۲۰۰۰). بر عکس، متخصصان می‌توانند با سیستم‌های انگیزشی توسعه داده شوند که بر عملکرد و تلاش افراد در مشاغل کنونی برای پاداش، تمرکز می‌کند (لپاک و اسنل، ۱۸: ۲۰۰۴).

مدیریت منابع انسانی و سرمایه اجتماعی؛ به اعتقاد کنگ و اسنل (۲۰۰۷، ۲۰۰۹) اقدامات مدیریت منابع انسانی با رویکرد سیستم روابط کارمندی که شامل علاقه، جامعه‌پذیری، پیشرفت شغلی، سرپرستی، و ترغیب می‌باشد با موضوع سرمایه اجتماعی ارتباط بیشتری دارد.

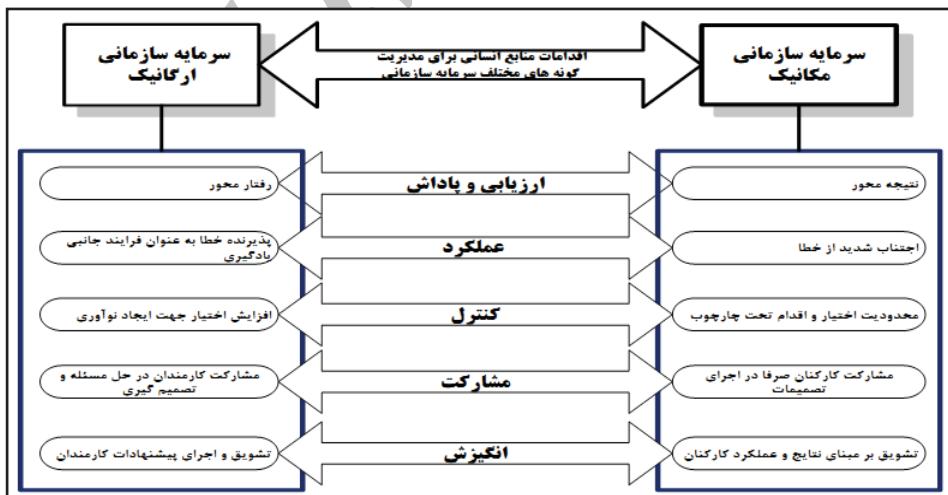
شكل ۵: اقدامات مدیریت منابع انسانی جهت همسوسازی اشکال مختلف سرمایه اجتماعی با یادگیری
دوجانبه: (کنگ و دیگران، ۲۰۰۷؛ دوروارد و میهوبین، ۲۰۰۰؛ کنگ و دیگران، ۲۰۰۷)

تحقیقات بسیاری نشان می‌دهد که روابطِ کارکنانی که بر اساسِ بازارِ کارِ داخلی، توسعه‌ی الگوهای ارتباطی مشارکتی را که شاملِ روابطِ قوی و اعتمادِ نهادینه شده بر پایه‌ی عضویت و هنجارهای سازمانی و دانشِ ساختاری رایج، ترفیع‌های داخلی، جامعه‌پذیری، پاداش بر مبنای ارشدیت و ساختارهای پرداخت برابر، کارگزینی داخلی و جامعه‌پذیری، افراد را به توسعه و نهادینه کردن دانش ساختاری رایج، ترغیب می‌کند(کنگ و دیگران، ۲۰۰۷).

بر عکس، روابط کارمندی بازار محور، کارمندیابی خارجی زیاد پاداش بر مبنای عملکرد و ساختارهای پرداخت سلسله مراتبی انگیزه افراد را برای ساخت روابط گوناگون تقویت می‌کندو سرمایه اجتماعی کارآفرینی را در شرکت‌ها افزایش می‌دهند(دوروارد و میهویزن، ۱۴۰۰-۹۸:۲۰۰۹). اقدامات مدیریت منابع انسانی و سرمایه سازمانی: به اعتقاد کنگ و اسنل(۲۰۰۹) اقدامات مدیریت منابع انسانی متمرکز بر کنترل/عملکرد شامل طراحی شغل، جریان کار، ارزیابی عملکرد، نظارت و تشخیص تفویض، اختیار (توانمندسازی) است و بیشترین همبستگی با سرمایه سازمانی را دارد.

شکل ۶: اقدامات مدیریت منابع انسانی جهت همسوسازی اشکال مختلف سرمایه سازمانی با یادگیری دوچانبه: (بائی و لاولر، ۲۰۰۰؛ کنگ و اسنل، ۲۰۰۹؛ کنگ و دیگران، ۲۰۰۷)

به‌طور ویژه، سرمایه سازمانی مکانیکی بر این فرض است که شرکت‌ها، اطلاعات نسبتاً کاملی در خصوص نحوه ارتباطات وجود دارد. در این مورد، مسئله مهم، تضمین پیروی افراد برای ارائه

استانداردها، حذف عدم اطمینان و افزایش قابلیت پیش‌بینی رفتارهای افراد در هنگام کار است. از این‌رو، سیستم‌های عملکرد/کنترل در قبال پرهیز از خطایکپارچه‌شده‌اند (بائی و لاولر، ۲۰۰۰). نمونه اقدامات نیروی انسانی ارزیابی و پاداش‌های رفتار محور (در مقایسه با نتیجه محور)، سیستم‌های ارزیابی رفتاری خاص (مانند مقیاس‌های مشاهده‌ی رفتار) و برنامه عملکرد از بالا به پایین است.

بر عکس، سرمایه ارگانیک سازمانی افراد را تشویق می‌کند تا انواع مجموعه‌های رفتاری را توسعه دهند و به طور انعطاف‌پذیری، آن‌ها را با شرایط ادراکی، تنظیم کنند. این فرآیندها می‌توانند به‌وسیله سیستم‌های کنترل/عملکرد پذیرش خطای حمایت شوند که اشتباہات را به عنوان یک محصول جانی فرآیند یادگیری می‌شناسد. به جای تمرکز بر پیشگیری از خطای سیستم‌های پذیرش خطای افراد امکان می‌دهد تصمیم بگیرند، اهداف عملکرد خود را تنظیم کنند و تغییراتی را در شیوه عملکرد شغلشان، لحاظ کنند (کنگ و استنل، ۲۰۰۹). در حقیقت، این سیستم‌های کنترل/عملکرد تمایل دارند اختیار را افزایش دهند تا افراد قادر باشند به‌طور مؤثری با شرایط غیرعادی و استثنایی که به خلاقیت و ابتکار نیاز دارد، کنار بیایند (بائی و لاولر، ۲۰۰۰: ۲۵).

فرضیه چهارم: هم‌ردیفی سرمایه فکری انتفاعی و سیستم‌های مدیریت منابع انسانی انتفاعی منجر به یادگیری انتفاعی در سازمان می‌گردد.

فرضیه پنجم: هم‌ردیفی سرمایه فکری اکتشافی و سیستم‌های مدیریت منابع انسانی اکتشافی منجر به یادگیری اکتشافی در سازمان می‌گردد.

به‌طور کلی دو جانبه گرایانه تحمیل‌کننده یک چالش بزرگ به‌منظور همسویی داخلی و خارجی می‌باشد. بر طبق این ایده در خصوص واحدهای جداگانه با شیوه‌های تفکر متفاوت سیستم‌های مدیریت منابع انسانی متفاوت داخلی را راه‌اندازی می‌نماید (سوارت و کنیه، ۲۰۱۰) و این مقوله به‌منظور تعمیق و تخصصی شدن زیاد در هر دو حوزه اکتشاف و انتفاع ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به اقدامات مدیریت منابع انسانی که تسهیل‌کننده تخصص گرایی اکتشاف یا انتفاع می‌باشد. در این راستا دیفلاخ (۲۰۱۳) با ارائه نوع شناسی‌های تفاوت از مدیریت منابع انسانی در خصوص

دوچانبه گرایی چارچوبی را ارائه می‌نماید که در جدول (۴) به آن پرداخته خواهد شد.

جدول ۴: نوع شناسی مدل‌های مدیریت منابع انسانی (دیلاج، ۲۰۱۳)

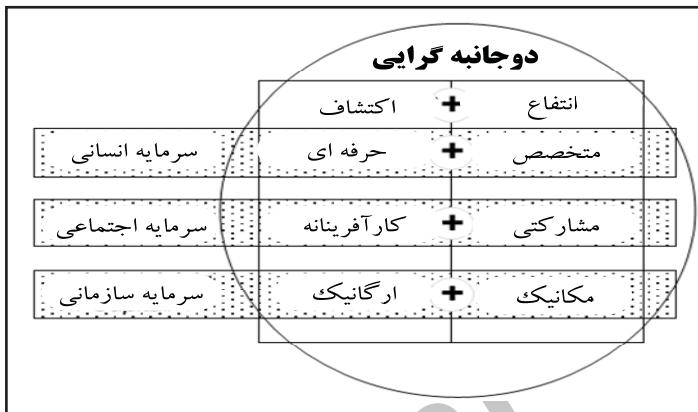
واحدهای اکتشافی	واحدهای انتفاعی	اقدامات مدیریت منابع انسانی
برنامه‌ریزی مهارت‌ها، تأکید بر فرایند انتخاب، گردش شغلی زیاد	برنامه‌ریزی کمی، تأکید بر روند استخدام	استخدام
خروج بالا، مصاحبه خروج، اقدامات پشتیبانی‌های فردی (راهنمایی در شغل یابی، بازآموزی)	چانه‌زنی جمعی در مورد کوچکسازی گسترده، بازنیستگی زودهنگام	خروج کارکنان
بسیار نهادینه‌شده، هزینه‌های حقوق و دستمزد نسبتاً بالا، مهارت‌های نرم‌افزاری، درازمدت گرا	بسیار نهادینه‌شده، کسب دانش فنی، کوتاهمدت گرا، بسیار رسمی	آموزش
بر اساس ضوابط دائمی مذکوره (دوباره) مطابق با مهارت‌های فردی (MBO)	بر اساس شرح شغل، با معیارهای استاندارد (مقیاس اطلاع‌رسانی، وغیره)	ارزیابی
بر اساس شایستگی‌های فردی و برنامه‌های حرفه شخصی	بر اساس سایقه با آزمون	ارتقا
شاپرکه سالاری و پرداخت متغیر، انگیزه‌های فردی	جدول حقوق و دستمزد مریبوط به توقعات جمعی و یا طبقه‌بندی مشاغل	حقوق و مزايا
توافقی (زمان کار انعطاف‌پذیر)	یکنواخت، تمایز روشن بین کار و اضافه کار	زمان کار
اصل بیان مستقیم	اصل نمایندگی	روابط حرفه‌ای

به طور کلی می‌توان گفت که سیستم‌های مدیریت منابع انسانی متفاوت برای سازمان‌های دوچانبه گرا می‌توانند تضمین کننده تخصص بالا در هر دو حالت یادگیری باشد. دوچانبه گرایی عملیات یکسان و مشابهی برای هر دو حالت یادگیری را اصل قرار نمی‌دهد اما تعامل بین آن‌ها به منظور دستیابی به بازار با نوآوری‌های جدید ضروری به نظر می‌رسد. همسویی داخلی با توجه به سیستم‌های مدیریت منابع انسانی متفاوت، تضمین کننده سیاست مدیریت منابع انسانی مشترک می‌باشد(کپس و دلری، ۲۰۰۷: ۲۱).

طرح‌های دوچانبه گرایانه، ساختارهای اکتشافی(مثلاً بخش تحقیق و توسعه) و انتفاعی(مثلاً تولید و بازاریابی) را از یکدیگر جدا می‌سازند. که هر واحد مجری زمینه یادگیری خود، خردمندگ و موارد تکراری جهت تضمین تخصص گرایی در هر دو حالت‌های یادگیری می‌باشد(گوتل و دیگران، ۲۰۱۱). واحدهای متفاوت معمولاً در مقابل یکدیگر نگهداری می‌شوند تا تخصص گرایی حداقلی را حفظ نمایند(اوکونر و دمارتینو، ۲۰۰۶). شکل (۶) به صورت آشکار نشان‌دهنده این

روابط در حوزه‌های تخصصی اکتشاف و انتفاع می‌باشد.

شکل ۷: مدل دو جانبه گرایی (نگارندگان)

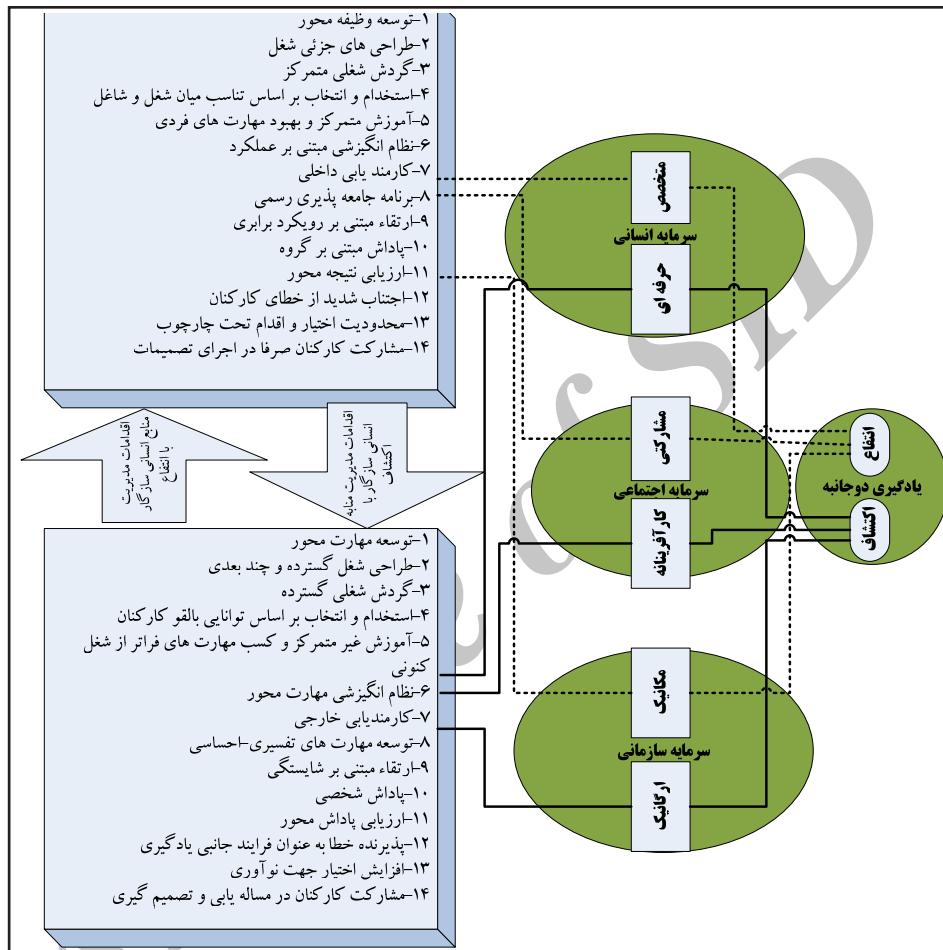

پژوهش‌ها پیرامون دو جانبه گرایی حاکی از مدیریت موفق برخی سازمان‌ها جهت ترکیب همزمان دو حالت یادگیری اکتشافی و انتفاعی می‌باشد. برخی پژوهش‌ها در حوزه دو جانبه گرایی نقش اساسی سیستم‌های مدیریت منابع انسانی جهت تسهیل و کنترل فرایندهای یادگیرینه سازمانی را به شدت مورد تأکید قرار داده‌اند (گوتل و دیگران، ۲۰۱۱).

فرضیه ششم: هم‌ردیفی سرمایه فکری دو جانبه گرا و سیستم‌های مدیریت منابع انسانی دو جانبه گرا منجر به یادگیری دو جانبه گرایانه در سازمان می‌گردد.

نگارندگان مقاله بامطالعه عمیق مبانی نظری موجود و ترکیب موضوعات مرتبط با مدیریت منابع انسانی، سرمایه‌ی فکری و یادگیری سازمانی، به دو پیکربندی از مدیریت منابع انسانی رسیده‌اند. و اعتقاد بر این است که این مقاله و مدل ارائه شده و فرضیات برگرفته از مرور عمیق مبانی نظری می‌تواند کمک‌های متعدد مهمی به ادبیات مدیریت منابع انسانی می‌نماید.

شکل ۸: الگوی سازگاری سیستم‌های مدیریت منابع انسانی برای توسعه یادگیری دوچانبه در سازمان(نگارندگان)

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

همان‌گونه که در ابتدای گفته شد سازمان‌های نظامی و انتظامی با توجه به تغییر ماهیت از سنتی به سمت مدرن نیاز به یک الگویی دارند تا بتوانند ضمن حفظ ارزش‌های سنتی به سمت مدرن شدن و نوآوری‌های بنیادی نیز گام ببرند. منابع انسانی به عنوان مهم‌ترین عامل تغییرات در سازمان‌ها شناسایی شده و مطرح هستند (سیسمسک و دیگران، ۲۰۱۱) و الگوهای دوچانبه گرایی مهم‌ترین رویکرد پژوهشی هستند که باهم داشتن دو رویکرد متناقض مثل مدرنیته و سنت یا اکتشاف و

انتفاع را ممکن می‌سازند. بنابراین مدل ارائه شده در حوزه مدیریت منابع انسانی دوجانبه گرا از طرق

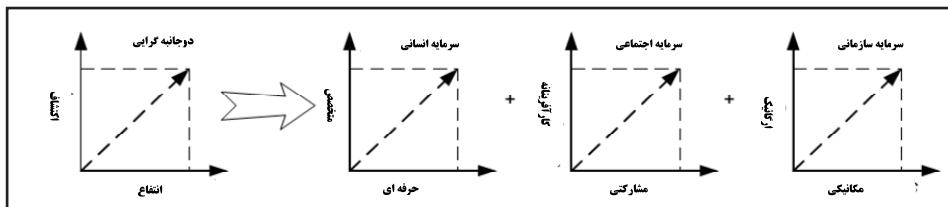
زیر حائز اهمیت می‌باشد:

اول: در حالی که شایستگی‌های منابع انسانی، ذخایر دانش یا سرمایه‌های فکری و سیستم‌های مدیریت منابع انسانی به عنوان ارکان اصلی تأثیرگذار بر یادگیری دوجانبه در نظر گرفته می‌شوند، تحقیقات اندکی برای شناسایی مکانیسم‌هایی که سیستم‌های مدیریت منابع انسانی و سرمایه فکری از آن طریق به ایجاد ارزش برای سازمان کمک می‌کند، انجام شده است. این مقاله به محققین منابع انسانی کمک می‌کند تا با ایجاد یک چارچوب تئوریک از روابط ایجاد کننده ارزش، در مورد ارزش بالقوه سیستم‌های مدیریت منابع انسانی و سرمایه فکری جهت یادگیری دوجانبه آگاهی پیدا کنند. ما با تعیین اینکه چگونه سازمان می‌تواند با آگاهی از قابلیت‌های متفاوت منابع انسانی با الگوی سرمایه فکری همسو شده و به یادگیری منجر گردد، مدل را توسعه دادیم.

دوم: اینکه، در حالی که بسیاری از محققین منابع انسانی ارتباط مثبت مدیریت منابع انسانی با مزیت رقابتی و عملکرد سازمان را مشاهده کرده‌اند، مراحل مشاهده شده در این رابطه هنوز هم به عنوان یک جعبه‌ی سیاه در نظر گرفته می‌شوند. ساختار ما، فرایندهایی را ترسیم می‌کند که در آن‌ها، سیستم‌های مدیریت منابع انسانی، مدل سرمایه فکری را که در اصل از یادگیری سازمانی، نوآوری و قابلیت‌های پویایی که به بهبود عملکرد شرکت کمک می‌کنند، تسهیل می‌کند. بنابراین، این مقاله یک کلید احتمالی برای باز کردن جعبه سیاه مدیریت منابع انسانی در حوزه دوجانبه گرایی، فراهم می‌کند.

همچنین، این مقاله به کشف خصوصیات چندبعدی سرمایه فکری کمک می‌کند. تاکنون، سرمایه فکری از زوایای مختلف مورد بازبینی قرار گرفته است ولی نگاه دوجانبه گرایانه به موضوع سرمایه فکری به عنوان یکی از شروط لازم و نه کافی برای بسط دوجانبه گرایی در سازمان می‌باشد. ما اشکال ویژه‌ای از سرمایه انسانی، سرمایه اجتماعی و سرمایه سازمانی را برای همسوسازی با یادگیری دوجانبه مورد بررسی قراردادیم. شکل شماره ۹ بهوضوح این مسئله را نشانه رفته است.

شکل ۹: اجزاء سرمایه فکری جهت همسویی با دوچانبه گرایی(نگارندگان)

چارچوب مفهومی ما در این مقاله(شکل شماره ۸)، پتانسیل‌های فراوانی برای تحقیقات آینده ارائه می‌کند. تمرکز اولیه‌ی اکثر مقالات مدیریتِ منابع انسانی، تمرکز خود را بر نگاهی یکسان به واحدهای مختلف درون سازمان معطوف داشته‌اند. در حالی که در اینجا به توجه به تئوری‌های ارائه شده، اقدامات مختلف منابع انسانی برای واحدهای متفاوت را پیشنهاد می‌نماید. لذا پیشنهاد می‌گردد با توجه به ضرورت و نیاز سازمان‌ها به تولید ایده‌های جدید و نوآوری در خدمات و محصولات و استفاده از این نوآوری‌ها هر دو حالت یادگیری اکتشافی و انتفاعی را توأم باهم مدنظر قرار دهند تا از گیر افتادن در تله‌های موفقیت و شکست که بقاء و موفقیت سازمان‌ها را دچار آسیب می‌سازد، اجتناب نمایند(گوتل و دیگران، ۲۰۱۱) و سازمان‌ها و مسئولین سازمان‌ها یعنی مدیران و فرماندهان به ابعاد مدل توجه نموده و با توجه به محیطی که در آن مشغول هستند استراتژی و آینده سازمان را بر این اساس انجام دهند.

منابع

منابع فارسی

- احمدوند، محمد و روحانی، احمد.(۱۳۸۶). بهسوی پلیس دانش محور. *فصلنامه دانش انتظامی*، ۹(۲)، ۸۷-۱۰۷.
- آخر محققی، مهدی.(۱۳۸۵). سرمایه اجتماعی. انتشارات اختر، چاپ اول: تهران.
- الوانی، سید مهدی؛ ناطق، تهمینه؛ فراحی، محمد مهدی.(۱۳۹۰). نقش سرمایه اجتماعی در توسعه مدیریت دانش سازمانی. *فصلنامه علوم مدیریت ایران*، ۵(۲)، ۷۰-۳۵.
- رایینز، استی芬(۱۳۸۵). تئوری سازمان، ساختار، طراحی و کاربردها.(الوانی، سید مهدی و دانایی فرد، حسن، مترجمان)، نشر ممتاز(نشر اثر اصلی، ۱۹۴۳): تهران.

منابع لاتین

- Andriopoulos, C., & Lewis, M. W. (2009). Exploitation-exploration tensions and organizational ambidexterity: Managing paradoxes of innovation. *Organization Science*, 20(4), 696-717

- Argyris, C. and Schon, D. (1998). *Organizational Learning*. Reading, MA: Addison-Wesley.
- Atuahene-Gima, K. (2005). Resolving the capability-rigidity paradox in new product innovation. *Journal of Marketing*, 69(4), 61-83.
- Bae, J. and Lawler, J. (2000). 'Organizational and HRM strategies in Korea: impact on firm performance in an emerging economy'. *Academy of Management Journal*, 43, 502-17.
- Benner, M. J. and Tushman, M. L. (2012). "Exploration, exploitation, and process management: The productivity dilemma revisited". *Academy of Management Review*, 28(2): 238-256.
- Bierly, P. E. III, & Daly, P. S. (2007). Alternative knowledge strategies, competitive environment, and organizational performance in small manufacturing firms. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 31(4), 493-513
- Bunderson, J. S. and Sutcliffe, K. M. (2002). 'Comparing alternative conceptualizations of functional diversity in management teams: process and performance effects'. *Academy of Management Journal*, 45, 875-93.
- Cao, Q., Gedajlovic, E., & Zhang, H. (2009). Unpacking organizational ambidexterity: Dimensions, contingencies, and synergistic effects. *Organization Science*, 20(4), 781-796
- Cegarra-Navarro, J. G., & Dewhurst, F. (2007). Linking organizational learning and customer capital through an ambidexterity context: an empirical investigation in SMEs. *International Journal of Human Resource Management*, 18, 1720-1735.
- Cohen, W. M. and Levinthal, D. A. (2009). 'Absorptive capacity: a new perspective on learning and innovation'. *Administrative Science Quarterly*, 35, 128-52
- Crossan, M. M., Lane, H. W. and White, R. E. (1999). 'An organizational learning framework: from intuition to institution'. *Academy of Management Review*, 24, 522-37.
- Dhifallah, S. (2013)." Human resources management in service of ambidextrous organizations". *International Journal of Business, Management and Social Sciences* Vol. 2, No. 1, pp. 16-23
- Doorewaard, H. and Meihuizen, H. (2000). 'Strategic performance options in professional service organisations'. *Human Resource Management Journal*, 10, 39-57.
- Dougherty, D. (2012). 'Interpretative barriers to successful product innovation in large firms'. *OrganizationScience*, 3, 179-202.
- Eisenhardt, K. M. and Sull, D. N. (2001). 'Strategy as simple rules'. *Harvard Business Review*, 79, 106-16
- Farjun, M. (2010). "Beyond dualism: Stability and change as a dualism". *Academy of Management Review*, 35(2): 202-225.
- Feldman, M. S. and Pentland, B. T. (2003). 'Reconceptualizing organizational routines as a source of flexibility and change'. *Administrative Science Quarterly*, 48, 94-118.
- Gibson, C. B., & Birkinshaw, J. (2004). "The antecedents, consequences, and me of organizational ambidexterity". *Academy of Management Journal*, 47: 209-226.
- Grant, R. M. (2006). 'Toward a knowledge-based theory of the firm'. *Strategic Management Journal*, 17, 109-22.
- Gupta, A. K., Smith, K. G. and Shalley, C. E. (2013). "The interplay between exploration and exploitation". *Academy of Management Journal*, 49: 693-706
- Guthrie, J. P. (2001). 'High involvement work practices, turnover and productivity: evidence from New Zealand'. *Academy of Management Journal*, 44, 180-90.
- Guttel, W. H., & Konlechner, S. W. (2009). Continuously hanging by a thread: Managing contextually ambidextrous organizations. *Schmalenbach Business Review*, 61, 150-171
- Güttel, W.H., Garaus, C. Konlechner, S., Lackner, H. and Müller, B.(2011): "Heads in the Clouds Feet

- on the Ground: A Process Perspective in Organizational Ambidexterity". Working Paper 2011. Johannes Kepler University Linz, Austria.
- He, Z.-L. and Wong, P.-K.(2004). "Exploration vs. exploitation: An empirical test of the ambidexterity hypothesis". *Organization Science*, 15: 481-494
- Helfat, C. E. (1997). 'Know-how and asset complementarity and dynamic capability accumulation: the case of R&D'. *Strategic Management Journal*, 18, 339–60.
- Holmqvist, M. (2009). Comparing the organization: A new prescription for the learning organization? *Management Learning*, 40(3), 275-287.
- Hubert Lackner, Wolfgang H. Güttel, Christian Garaus, Stefan Konlechner and Barbera Müller. (2011): "Different Ambidextrous Learning Architectures and the Role of HRM Systems" DRUID Working Paper No. 11-10
- Im, G., & Rai, A. (2008). Knowledge sharing ambidexterity in long-term interorganizational relationships (IORs). *Management Science*, 54(7), 1281-1296.
- Jansen, J. J. P., Tempelaar, M. P., Van den Bosch, F. A. J., & Volberda, H. W. (2009). Structural differentiation and ambidexterity: the mediating role of integration mechanisms. *Organization Science*, 20(4), 797-811
- Kang, S.-C., Morris, S. S. and Snell, S. A. (2007). 'Relational archetypes, organizational learning and valuecreation: extending the human resource architecture'. *Academy of Management Review*, 32, 236–56
- Kang ,Sung-Choon and Snell ,Scott A. (2009)."Intellectual Capital Architectures andAmbidextrous Learning: A Framework forHuman Resource Management". *Journal of Management Studies*46: 1 January 2009
- Kang, S. and Snell, S. A.(2009). "Intellectual capital architectures and ambidextrous learning: A framework for human resource management". *Journal of Management Studies*, 46: 65- 92.
- Katila, R. and Ahuja, G. (2002). 'Something old, something new: a longitudinal study of search behavior and new product introduction'. *Academy of Management Journal*, 45, 1183-95
- Kepes, S. and Delery, J. E.(2007). "HRM systems and the problem of internal fit". In P. C. Boxall, J. Purcelland, & P. M. Wright (Eds.). *The Oxford handbook of human resource management*. Oxford [et al.]: Oxford Univ. Press, pp. 385-404.
- Lavie, D., Stettner, U. and Tushman, M.L.(2010): "Exploration and Exploitation Within and Across Organizations". *The Academy of Management Annals*, 4(1): 109-155
- Levinthal, D. A. and March, J. G.(1993). "The Myopia of Learning". *Strategic Management Journal*. 14: 95-112.
- Leonard-Barton, D.(2012). "Core Capabilities and Core Rigidities: A Paradox in Managing New Product Development". *Strategic Management Journal*, 13: 111-125.
- Lepak, D. P. and Snell, S. A. (2004). 'The human resource architecture: toward a theory of human capital allocation and development'. *Academy of Management Review*, 24, 31–48
- Litrico, J-B., & Lee, M. D. (2008). Balancing exploration and exploitation in alternative work arrangements: A multiple case study in the professional and management services industry. *Journal of Organizational Behavior*, 29(8), 995-1020.
- Lubatkin, M. H., Simsek, Z., Ling, Y., & Veiga, J. F. (2006). Ambidexterity and performance in small-to-medium-sized firms: The pivotal role of top management team behavioral integration. *Journal of Management*, 32(5), 646-672.
- March, J. G.(1991). "Exploration and exploitation in organizational learning". *Organization Science*, 2: 71-87.

- Miller, K. D., Zhao, M., & Calantone, R. J. (2006). Adding interpersonal learning and tacit knowledge to March's exploration-exploitation model. *Academy of Management Journal*, 49(4), 709-722
- O'Connor, G. C. and DeMartino, R.(2006). "Organizing for radical innovation: An exploratory study of the structural aspects of RI management systems in large established firms". *The Journal of Product Innovation Management*, 23: 475-497.
- Prange, C. & Schlegelmilch, B. B. (2010). Heading for the next innovation archetype? *Journal of Business Strategy*, 31(1), 46-55.
- Probst, G., and Raisch. S.(2005). "Organizational crisis: The logic of failure". *Academy of Management Executive*, 19: 90-105
- Puhan, T-X. (2008). Balancing exploration and exploitation by creating organizational think tanks. Wiesbaden, Germany: Gabler Edition Wissenschaft.
- Raisch, S., & Birkinshaw, J. (2008). Organizational ambidexterity: Antecedents, outcomes, and moderators. *Journal of Management*, 34(3), 375-409.
- Shane, S. (2000). 'Prior knowledge and the discovery of entrepreneurial opportunities'. *Organization Science*,11, 448-69
- Simsek, Z., Heavey, C., Veiga, J. F. and Souder, D. (2009). "A typology for aligning organizational ambidexterity's conceptualizations, antecedents, and outcomes". *Journal of Management Studies*, 46: 864-894.
- Stata, R. (1989). 'Organizational learning – the key to management innovation'. *Sloan Management Review*,30,63-74.
- Subramaniam, M. and Youndt, M. A. (2005). 'The influence of intellectual capital on the types of innovative capabilities'. *Academy of Management Journal*, 48, 450-63.
- Swart, J. and Kinnie, N. (2010). "Organizational learning, knowledge assets and HR practice in professional service firms". *Human Resource Management Journal*, 20: 64-79.
- Taylor, A., & Greve, H. R. (2006). Superman or the fantastic four? Knowledge combination and experience in innovative teams. *Academy of Management Journal*, 49(4), 723-740.
- Taylor, A., & Helfat, C. E. (2009). Organizational linkages for surviving technological change: Complementary assets, middle management, and ambidexterity. *Organization Science*, 20(4), 718-739
- Uotila, J., Maula, M., Keil, T., & Zahra, S. A. (2009). Research notes and commentaries exploration, exploitation, and financial performance: Analysis of S & P 500 corporations. *Strategic Management Journal*, 30(2), 221-231..
- Vera, D., & Crossan, M. (2004). Strategic leadership and organization learning. *Academy of Management Review*, 29(2), 222-240.
- Wright, P.M. and Snell, S.A.(2012). "Toward a unifying framework for exploring fit and flexibility in strategic human resource management". *Academy of Management Review*, 23(4): 756-772